

РЕШЕНИЕ

№ 14602

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3675** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на С. А. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.4, ап.24, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-001618/22.03.2024г., издадена от И. В. Й., пол.инспектор в отдел“ПП“ – СДВР.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. Прави се възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и моли жалбата да бъде уважена. Не претендира разноски.

Ответникът - И. В. Й., пол.инспектор в отдел“ПП“ - СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 17.03.2024 г., в 01.46 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлявал личния си лек автомобил БМВ 535 Д с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена полицейска проверка на [улица]била изготвено служебно справка чрез ОДЦ 99 за граничен контрол, като било установено, че

водачът управлява МПС, с чуждестранно свидетелство за управление на МПС с № КААДА907023S99JJ, издадено от кралство Великобритания, която не е член на Европейския съюз или страна по споразумението за Европейско икономическо пространство или конфедерация Швейцария, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца на територията на Република България. Бил издаден АУАН серия GA № 1200755/17.03.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-4332-001618/22.03.2024г. от И. В. Й., пол.инспектор в отдел“ПП“ – СДВР, с която е на основание чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства /лист 31-33 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 19-20 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР /лист 18 от делото/, с която са оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно

средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че жалбоподателят е управлявал личния си лек автомобил с чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца на територията на Република България.

В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, е записано, че водачът притежава СУМПС № КААДА907023S99JJ, издадено от Великобритания, както и че при извършена справка в системата за граничен контрол е установено, че лицето не напускало територията на България в последните три месеца преди датата на извършване на проверката. По делото е представено СУМПС №[ЕИК], със срок на валидност до 17.04.2034 г., издадено на 17.04.2024 г. /лист 41 от делото/, което обаче не е било валидно към датата на извършване на полицейската проверка – 17.03.2024 г. По делото безспорно установено, че при извършената полицейска проверка лицето е представило чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания. Налице са и доказателства /приложена е справка за пътуване на лице-български гражданин за периода от 01.01.2023 г. до 21.03.2024 г. на лист 10 от делото/ за датата на последното влизане на територията на България на жалбоподателя – 07.12.2024 г.

Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че лицето пребивава на територията на Република България повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

Неизпълнението на задължението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в съставения АУАН. При валидно съставен АУАН административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да наложи ПАМ. Съдът приема, че са били налице предпоставките за издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, визирани в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Санкцията е наложена на собственика на МПС, както е посочено в цитираната по-горе разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

ПАМ е наложена за минимално установения в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП

срок, поради от административния орган не е допуснато съществено процесуално нарушение и не е нарушен принципът на съразмерност. Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона- осигуряване на безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се прештства възможността на санкционираното лице да извърши други нарушения на правилата на Закона за движението по пътищата.

С оглед изложеното, процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но същите не са претендирани, с оглед на което такива не следва да му се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. К., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДВП № 24-4332-001618/22.03.2024г., издадена от И. В. Й., пол.инспектор в отдел“ПП“ – СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: